

Havið tekur og tekur...

Sømand, sømand

Høvundar: Niels Andersen og Jens Chr. Schmidt
Hugskot: Jan Meesenburg, Finn Nørbygård, Leif Fabricius Pedersen, Thomas Silkjær og Jan Sommer
Leikstjóri: Jens Chr. Schmidt
Scenografur: Naja Salto
Komponistur: Gunnar Grosen

Hann fer út í áskoðarahópin. Sigur henni far-

væl, kvinnuni, hann bjóðaði Fernet Brance og livssögu sína á pallinum.

Hana sær hann neyvan aftur. Næstu ferð verður tað ein onnur. So fer hann í skipskistuna. Letur aftur. Er farin út á havið. Sjómansins lagna: eina ferð hav, altíð hav.

Eitt rættligt mannfólk er hann, hesin bátsmaðurin Viggo Manfred Hansen. Væl vaksin. Hár á bringuni. Sterkir vøddar undir brúnari húð. Hann

ger hana ótrygga, har hann stendur í berum undirbuksum. Fer hann úr teimum eisini?

Og soleiðis er hesin leikur, Sømand, sømand. Sum ein spent fjøður, sum í heilum er við at breyta.

Eitt rættligt mannfólk. Ein harður hálsur. Men ikki harðari enn so, at kenslurnar fara við honum. Hann fyllir 40. Hevur boðið børnunum

út at eta fint. Tey koma ikki.

Nei, hann er ongin kyniskur fani.

Eitt svar

Tær kvinnur í kvinnurørsluni, sum rørdur seg mest, fingur menninar at steðga á. Ivast. Kanska óttast.

Til hesar reyðsokkar hevur Viggo bátsmaður, fyrrverandi familjumaður, nakrar glósur.

Niels Andersen:

— Tá vit skrivaðu leikin, royndu vit eisini at finna eitt svar til kvinnurørsluna.

Og sjálvt tær mest rabiátu reyðsokkarnir hava góðtikið svarið, sigur hann.

Men tað eru ikki bara kvinnur í frælsisstríði, sum avgera lagnuna hjá hesum dugnaliga sjómanni.

Fyrr hevði eg fimm yvir mær og tjúgu undir mær. Nú er tað øvugt, sigur bátsmaðurin. Skipari, yvirstýrimaður, maskinstjóri, stýrimenn og aðrir yvirmenn. Til at trýsta á knapparnar.

Abstrakt

Sømand, sømand er ein ráur leikur. Niels Andersen improviserar av og á.

Tað noyðist hann. Hann veit ikki, hvussu kvinnan, hann tekur úr áskoðarahópinum, fer at svara.

Men tað kann tykjast, sum hann improviserar alla tíðina. Tað ger hann

ikkí. Leikurin er samansettur so væl, at ongin kantur sæst. Hálvur annar tími er settur av. Áskoðarin/leikarin avger, um hann verður longri. Eina ferð vardi hann tveir tímar og tjúgu minuttir.

Vit eru í Føroyum ikki von við sjónleik á henda hátt. Kenna næstan bara gamla slagði: leikarar og pallur fyri seg. Áskoðarar og salur fyri seg.

Niels Andersen brúkar symbolikk í stóran mun. So stóran, at tað av og á fyri mær i hvussu so er, virkaði abstrakt. Hvat er tað i grundini, hann nú vil siga okkum?

Og tað er ikki eitt pluss fyri ein sjónleik.

Men framfærslan. Spælið. Um hann so var á kinesiskum, var hann verður at siggja, Sømand sømand.

Hann spennir seg til tað ytarsta, Niels Andersen. Men fjøðurin brestur ikki. Hann er bliður sum sjógvur i logn. Hanð ósir seg upp sum brotasjógvur. Tú trýrt valla tinum eygum viðhvørt. Hetta er professionellur sjónleikur. 100%.

Høgni Djurhuus

Hesar almennu sýningar verða:

Sunnud.	16. kl. 17.00: Sjónleikarhúsið i Havn
Týsdag	18. kl. 20.00: Klaksvík
Mikud.	19. kl. 20.00: Oyrabakki
Hósdag	20. kl. 20.00: Húsavík
Leygard.	22. kl. 17.00: Tvøroyri
Sunnud.	23. kl. 17.00: Vágur
Mánad.	24. kl. 20.00: Vágur

Ílla-Beinta var als ikki ill

Ílla-Beinta verður hon nevnd í fólkamunni. Sjálvandi ikki uttan grund, tí søgnin er soleiðis.

Men í Vágum liva frásagnir á fólkamunni, sum siga, at Beinta als ikki var so ill. Tvørturímóti. Hon var eitt hjartagott menniskja, sum hjálpti teimum fátæku. Hugsaði eisini um tey minni mentu.

Um hetta hevur Marjun í Kálvalið skrivað útvarpsleikin Beinta, sum er á skránni í kvöld.

Leikurin er ein av teimum fyra, sum komu til kappingina hjá Útvarpinum.

Høvudsleiklutirnir í leikinum i kvöld hava Randi Olsen, Høgni Joensen og Kristina Øster.

hd

Niels Andersen slappar av úti á molanum. Men tað ger hann ikki, tá hann sum Viggo Manfred Hansen stríðir seg gjøgnum liv-ið. — Fyri hvørja sýning koyri eg ein litur av vatni og nógv drúusukur i meg

